

อนุสรณ์แด่คุณลุงวัง น้ำดอกไม้

จันทิมา ทองสัมฤทธิ์

R10008

ข้าพเจ้านางจันทิมา ทองสัมฤทธิ์ ศึกษาจบวิชาพยาบาลชั้นสูงจากต่างประเทศ โดยได้ทุนจากประเทศนั้นช่วงเยาว์วัยอย่างวัยรุ่นใช้ชีวิตในต่างประเทศหลายปี ครั้นกลับมาเมืองไทยอายุ ๒๔ ปี ๒๕ ปี คิดตามประสาวัยเพื่อฝันว่า ตัวเรานั้นหน้าตาดี ความรู้มีตำแหน่งงานก็น่าสนใจ ใช้ชีวิตแบบตามใจตัวเอง ศิล ๕ ข้อที่เรียนมาตอนเด็ก ๆ ก็ท่องได้แต่มิได้ปฏิบัติ ส่งภาพวาดในหัวข้อ “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” ชนะเลิศ ๒ ปีซ้อนทางด้านความคิด ข้อความเหล่านั้นก็เหมือนอยู่ในภาพเฉย ๆ

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ล่วงเข้าวัยกลางคน มีความทุกข์ใจหนักหนา ปัญหานี้แก้ไม่ตก คิดเองว่าต้องลองถือศีล ๘ สัก ๒ อาทิตย์ดู คงจะทุเลาลงบ้าง ถือศีล ๘ มาถึง ๑๐ กว่าวันแล้ว ความทุกข์ก็ไม่หาย หน้าตาก็หม่นหมอง จึงไปหาเพื่อนที่วัดมหาธาตุ ทำพระจันทร์ วันนั้นเป็นวันพระ ระหว่างนั้นมีสุขภาพบุรุษผู้ใจดีมากกับพระ ๑ องค์ นิมนต์พระมาฉันน้ำปานะ ข้าพเจ้ารีบเข้าไปบอกว่า “ขอพระเคนหะคะ ขอถวายน้ำปานะนี้” สุขภาพบุรุษผู้ใจดีผู้นั้น ตอนหลังทราบว่าท่านชื่อ พันเอกแสง สมบุญ ท่านหยิบหนังสือให้ข้าพเจ้าเล่มหนึ่ง เป็นหนังสือสวดมนต์ของท่านเจ้าอาวาสวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี พันเอกแสง สมบุญ (อนุศาสนาจารย์) ถวายชื่อข้าพเจ้าและบอกว่า “วันนี้เป็นวันพระ ได้ถวายน้ำพระเอานี้ ผมให้หนังสือสวดมนต์เล่มหนึ่งไว้สวดเวลามีทุกข์ ถ้าสวดเป็นประจำได้ก็ยิ่งดี”

แหม! หนังสือพระอีกแล้ว ข้าพเจ้ารับมาอย่างเสียไม่ได้ จับพลันนั้นข้าพเจ้าก็หันไปถามพันเอกแสง และพระคุณเจ้าองค์นั้นว่า “สวดมนต์แล้วแก้ความทุกข์ได้จริง ๆ หรือ” พระคุณเจ้าองค์นั้นพร้อมกับพันเอกแสง สมบุญ ตอบพร้อม ๆ กันว่า “แก้ความทุกข์ได้ สวดบทนี้สิ” ข้าพเจ้าจึงพลิกหนังสือเล่มนั้นดูก็อย่างละเอียด บังเอิญว่าหนังสือเล่มนั้นมีตัวอย่างคนมีความทุกข์อย่างเดียวกับข้าพเจ้า เขาผู้นั้นได้สวดมนต์บท พุทธคุณ พาหุงมหากาฬ เท่าอายุบวกหนึ่ง เช่น อายุ ๔๒ ปี ให้สวด ๔๓ จบ ปัญหาของเขาผู้นั้นก็เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

อนิจจา หลวงพ่อวัดอัมพวันต้องช่วยเราได้แน่นอน แต่พระคุณเจ้าเป็นใครกันเล่า เราไม่เคยรู้จัก อยู่ไกลถึงสิงห์บุรี ข้าพเจ้ารีบค้นหาเบอร์โทรศัพท์ สืบทราบแล้วท่านยังมีชีวิตอยู่

คิดว่าท่านเป็นพระหมอดูแน่ ๆ เลยจะไปดูหมอกับท่าน แต่ข้าพเจ้าหมุนเบอร์โทรศัพท์วัด อัมพวันผิต ไปติดบ้านชาวบ้านในละแวกนั้น ชาวบ้านเจ้าของโทรศัพท์นั้นได้บอกว่า “หลวง พ่อท่านไม่ใช่หมอดู เป็นวัดปฏิบัติ” จึงไปเพื่อจะพบ เราก็มียเงินถวาย รีบไปหาหลวงพ่อดีกว่า ไปถึง ๒-๓ ครั้งก็ไม่ได้พบง่าย ๆ แต่ว่าได้ทานข้าวจากวัดของท่านฟรี ๆ อีก โอโฮ! ท่านไม่เอาสตางค์ อร่อยเสียด้วย ครั้นเข้าห้องน้ำ ห้องน้ำก็มากมายขัดล้างสะอาดรู้สึกแปลกใจ เตร มาที่หน้ากุฏิหลวงพ่อ เห็นหนังสือกฎแห่งกรรม ซื่อมาอ่าน ยามมีทุกข์ก็นอนอ่านหนังสือ เหล่านี้ มีความรู้สึก ว่า สวดมนต์แล้วต้องปฏิบัติธรรมอีก มีความสงสัยว่าทำไมถึงต้องปฏิบัติ ธรรม และหนังสือก็สนุกมาก สนุกกว่านวนิยายไหน ๆ เสียอีก เพราะเป็นนวนิยายชีวิตจริง ทั้งสิ้น กลับมาวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรีอีก ก็ยังไม่ได้พบหลวงพ่อ มีคนแนะนำให้ไปหาคุณ แม่ใหญ่ ไปเล่าความทุกข์ให้ท่านฟัง คุณแม่ใหญ่ท่านพูดคำเดียวว่า ข้าพเจ้าต้องมาปฏิบัติ ธรรม นึกในใจว่ามาก็มา เดินตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด แล้วเราจะทำได้หรือเปล่าหนอ!

ระหว่างปฏิบัติธรรมต้องใช้ความอดทนสูง มาครั้งแรกก็ทำผิต ๆ ถูก ๆ ผิตเสียเป็น ส่วนใหญ่ มาปฏิบัติธรรมแค่ ๓ วัน รู้สึกเราหลุดมาอยู่อีกโลกหนึ่ง มันเจียบสงบ ข้อสำคัญมี ความสบายใจมาก ทุกคนที่วัดอัมพวันให้ความเมตตาต่อข้าพเจ้ามาก มีคนเข้าใจเห็นอกเห็น ใจ ระหว่างนี้ได้รู้จักและได้รับความเมตตาจาก คุณลุงวัง น้ำดอกไม้ ท่านมาช่วยหลวงพ่อหุง ข้าวเลี้ยงแขกหรือ หลังจากที่ข้าพเจ้าลาศีลเสร็จแล้ว คุณลุงวัง จะมีน้ำใจซื้อของให้ข้าพเจ้า กลับกรุงเทพฯ ด้วย และเรียกข้าพเจ้าว่า “ลูกสาว” ทุกคนในวัดคอยให้กำลังใจข้าพเจ้าเป็น อย่างดี และเรียกข้าพเจ้าว่า “ลูกสาวปู่วัง” ช่วงนี้ข้าพเจ้ากลับบ้านก็สวดมนต์บทของหลวง พ่อ และปฏิบัติธรรม หลวงพ่อบอกว่าวันธรรมดาต้องถือศีล ๕ วันพระต้องถือศีล ๘ ทุก ๆ อย่างเราต้องช่วยตัวเราเอง ทำให้ข้าพเจ้ามีความพยายามทำเช่นนี้ทุกวันมิได้วัน หลวงพ่อบอกว่าต้องทุก ๆ วัน นอกจากนั้นยังได้คำสอนจากท่านมาหลายอย่างเช่น เวลาจะ ให้ของใครต้องให้ของดี ๆ, อย่าใช้ความรุนแรงกับลูก, อย่าร้องไห้ให้ลูกเห็นเดี๋ยวลูก หมดกำลังใจ, ตั้งหน้าตั้งตาเลี้ยงลูกให้ดีแล้วลูกเราจะดีเอง, อย่าประมาทนะ ความ ตายใกล้เข้ามาแล้ว, วันเกิดเราต้องเลี้ยงแม่ให้อิ่ม และอีกหลาย ๆ อย่าง พ่อแม่ของเรา ยังไม่เคยสอนละเอียดแบบนี้เลย แต่หลวงพ่อกับท่านสอนละเอียดมาก ข้าพเจ้าเอาสมุดไปจด ระหว่างท่านเทศน์ แล้วกลับมาอ่าน ลึกซึ้งสุดที่จะเปรียบเทียบได้

ข้าพเจ้านั่งนับวันนับคืน จากเดือนเกือบปีแล้วที่สวดมนต์ และปฏิบัติธรรม ความทุกข์ ก็ออกจากข้าพเจ้าไปที่ละน้อย จนปัจจุบันข้าพเจ้าก็สบายใจขึ้นมาก ปัญหาต่าง ๆ ก็ค่อย ๆ แก้ไขได้ อยากจะบอกคุณลุงวัง น้ำดอกไม้ ว่า “หนูสบายใจขึ้นแล้วค่ะ” ท่านก็มาจากไปอย่าง

ไม่มีวันกลับ เหลือคุณงามความดีไว้คู่กับวัดอัมพวัน ถ้าคุณลุงหวังรู้ว่าในงานฌาปนกิจคุณลุงหวัง ถึงแม้หลวงพ่อก่อนจะอาพาธก็อุตสาหะพูดออกเครื่องขยายเสียงว่าคุณลุงหวังเป็นคนอารมณ์ดี มีเมตตาถึงตัวจะไปแต่ความดีเหลือไว้ “คุณลุงคะ หนูทราบแล้วค่ะว่าที่หลวงพ่อกำลังสวดมนต์และปฏิบัติธรรมนั้น ทำให้หนูสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยปัญญา” ทำให้เกิดประโยชน์ดังนี้

๑. ลูกที่เคยไม่ยอมเรียนก็กลับมาเรียน (วิชาชีพ) อีกเพียงปีเดียวก็ใกล้จะจบ และเลิกคบกับเพื่อนที่ไม่ดี
๒. แม่สามีที่เคยมาว่าให้เข้าใจ ก็ให้ความเมตตาเรามากขึ้น
๓. สามีเกิดความไม่สบายใจในบ้านไปกินเหล้า ดินนักร้อง หมอนวด มีหนี้สิน บัดนี้สามีก็ตั้งหน้าทำมาหากินแล้ว มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวมากขึ้น
๔. ตอนนี้นู๋มีกิจการเล็ก ๆ ส่วนตัว ที่ทำมาหากินตามความรู้ที่เรียนมาด้วยความถูกต้องแล้วค่ะ

ทั้งหมดนี้ นอกจากท่านเจ้าคุณหลวงพ่อพระราชสุทธินิยามมงคล และ คุณแม่ใหญ่แล้ว ขอกราบทำขอบพระคุณทุก ๆ คนในวัดอัมพวัน ตลอดจนพันธเอกแสง สมบุญ พระคุณเจ้าที่มากับพันธเอกแสง สมบุญ ในวันนั้นด้วย และคุณงามความดีนี้ขอหม่อมเพื่อเป็นอนุสรณ์แต่คุณลุงหวัง น้ำดอกไม้ ผู้มีพระคุณต่อข้าพเจ้า ผู้ที่ได้รับสมญานามว่า “ลูกสาวปู่วัง”